

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 juli 2015 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek**(Zaak C-653/13) ⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 2006/12/EG — Artikelen 4 en 5 — Beheer van afvalstoffen — Regio Campanië — Arrest van het Hof — Vaststelling van een niet-nakoming — Gedeeltelijke niet-uitvoering van het arrest — Artikel 260, lid 2, VWEU — Geldelijke sancties — Dwangsom — Forfaitaire som)**

(2015/C 311/06)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Recchia en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Dictum

- 1) Door niet alle maatregelen te hebben genomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het arrest Commissie/Italië (C-297/08, EU:C:2007:250), is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt veroordeeld om aan de Europese Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” een dwangsom te betalen van 120 000 EUR per dag vertraging bij de tenuitvoerlegging van de maatregelen die nodig zijn om zich te voegen naar het arrest Commissie/Italië (C-297/08, EU:C:2007:115), en wel vanaf de datum van uitspraak van het onderhavige arrest tot de volledige uitvoering van het arrest Commissie/Italië (C-297/08, EU:C:2007:115).
- 3) De Italiaanse Republiek wordt veroordeeld om aan de Europese Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” een forfaitaire som te betalen van 20 miljoen EUR.
- 4) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 93 van 29.3.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 juli 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD**(Zaak C-681/13) ⁽¹⁾****[Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen — Weigeringsgronden — Schending van de openbare orde van de aangezochte staat — Beslissing van een rechterlijke instantie in een andere lidstaat die strijdig is met het Uniemerkenrecht — Richtlijn 2004/48/EG — Handhaving van intellectuele-eigendomsrechten — Gerechtskosten]**

(2015/C 311/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Diageo Brands BV

Verwerende partij: Simiramida-04 EOOD

Dictum

- 1) Artikel 34, punt 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat het feit dat een in een lidstaat gegeven beslissing in strijd met het Unierecht is, niet rechtvaardigt dat deze beslissing niet wordt erkend in een andere lidstaat wegens strijdigheid met de openbare orde van laatstbedoelde staat wanneer de aangevoerde onjuiste rechtstoepassing geen kennelijke schending vormt van een rechtsregel die van essentieel belang wordt geacht in de rechtsorde van de Unie en dus van de aangezochte lidstaat, of van een in die rechtsordes als fundamenteel erkend recht. Dat is niet het geval bij een onjuiste toepassing van een bepaling als artikel 5, lid 3, van richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, zoals gewijzigd bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992.

Wanneer de rechter van de aangezochte staat nagaat of eventueel sprake is van een kennelijke schending van de openbare orde van deze staat, moet hij ermee rekening houden dat, behoudens bijzondere omstandigheden die het te moeilijk of onmogelijk maken de rechtsmiddelen in de lidstaat van herkomst aan te wenden, de justitiabelen de plicht hebben in deze lidstaat alle beschikbare rechtsmiddelen aan te wenden om een dergelijke schending in een eerder stadium te voorkomen.

- 2) Artikel 14 van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op de gerechtskosten die de partijen maken in het kader van een geding in een lidstaat tot vergoeding van de schade wegens een beslag dat in een andere lidstaat is gelegd ter voorkoming van een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht, wanneer in het kader van deze schadevordering de vraag rijst naar erkenning van een in die andere lidstaat gegeven beslissing waarbij is vastgesteld dat dit beslag onrechtmatig is.

⁽¹⁾ PB C 71 van 8.3.2014.

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 16 juli 2015 — Europese Commissie/Rusal Armenal ZAO,
Raad van de Europese Unie**

(Zaak C-21/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Dumping — Invoer van bepaald bladaluminium uit Armenië, Brazilië en China — Toetreding van de Republiek Armenië tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO) — Artikel 2, lid 7, van verordening (EG) nr. 384/96 — Verenigbaarheid met de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (GATT)]

(2015/C 311/08)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland, M. França en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Rusal Armenal ZAO (vertegenwoordiger: B. Evtimov, advocat), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Boelaert en J.-P. Hix, gemachtigden, bijgestaan door B. O'Connor, solicitor, en S. Gubel, advocat)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: D. Warin en A. Auersperger Matić, gemachtigden)